

การพัฒนาหลักสูตรเสริมสร้างความสามารถการวิจัยในชั้นเรียนของครู
การศึกษาพิเศษ โดยใช้การพัฒนาบทเรียนร่วมกันกับทีมสหวิชาชีพ*
THE CURRICULUM DEVELOPMENT TO ENHANCE SPECIAL EDUCATION
TEACHERS' CLASSROOM RESEARCH ABILITY USING LESSON STUDY
WITH AN INTERDISCIPLINARY TEAM

จินดา อุ๋นทอง

Jinda Unthong

ชัยวัฒน์ สุทธิรัตน์

Chaiwat Sutthirat

ชำนาญ ปานาวงษ์

Chamnan Panawong

มหาวิทยาลัยนเรศวร

Naresuan University, Thailand

E-mail: jinda092512@gmail.com

บทคัดย่อ

บทความวิจัยนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อ 1) ศึกษาสภาพ ปัญหาการวิจัยในชั้นเรียนและแนวทางพัฒนาหลักสูตร 2) สร้างและตรวจสอบคุณภาพหลักสูตร 3) ศึกษาผลการใช้หลักสูตร 4) ประเมินและปรับปรุงหลักสูตร วิจัยแบบกลุ่มเดียวทดสอบก่อนหลัง กลุ่มตัวอย่าง คือ ครูศูนย์การศึกษาพิเศษ 30 คน เครื่องมือ คือ แบบสอบถามสภาพและปัญหาการวิจัยในชั้นเรียน แบบสัมภาษณ์แนวทางการพัฒนาหลักสูตร แบบประเมินความเหมาะสมของหลักสูตร แบบวัดความรู้ความเข้าใจการวิจัยในชั้นเรียน แบบวัดความสามารถการวิจัยในชั้นเรียน แบบสอบถามความคิดเห็นที่มีต่อหลักสูตร สถิติที่ใช้ คือ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน การทดสอบค่าที การวิเคราะห์เนื้อหา ผลการวิจัยพบว่า 1) สภาพการวิจัยในชั้นเรียนอยู่ในระดับปานกลาง ปัญหาการวิจัยในชั้นเรียนอยู่ในระดับมาก และได้แนวทางพัฒนาความรู้และความสามารถในการวิจัยในชั้นเรียน 2) ได้หลักสูตรเสริมสร้างความสามารถการวิจัยในชั้นเรียนของครูการศึกษาพิเศษ โดยใช้การพัฒนาบทเรียนร่วมกันกับทีมสหวิชาชีพ กิจกรรม 4 ระยะ คือ เตรียมความพร้อมพัฒนาความรู้ พัฒนาบทเรียนร่วมกัน นำบทเรียนไปใช้ ขยายผลบทเรียน ใช้การพัฒนาบทเรียนร่วมกัน 4 ขั้น คือ กำหนดเป้าหมายและวางแผนบทเรียน สอนและสังเกตสะท้อนผล แลกเปลี่ยนเรียนรู้ หลักสูตรมีความเหมาะสมมากที่สุด 3) ครูการศึกษาพิเศษมี

* Received 14 August 2022; Revised 26 August 2022; Accepted 29 August 2022

ความรู้ความเข้าใจการวิจัยในชั้นเรียนหลังการพัฒนาสูงกว่าก่อนการพัฒนายอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 และสูงกว่าเกณฑ์ร้อยละ 70 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 มีความสามารถในการวิจัยในชั้นเรียนหลังการพัฒนายอยู่ในระดับมาก 4) หลักสูตรมีความเหมาะสมและมีความเป็นไปได้ในการนำไปใช้มากที่สุดและมีการปรับปรุงโครงสร้างเวลา

คำสำคัญ: การวิจัยในชั้นเรียน, การพัฒนาบทเรียนร่วมกัน, ทีมสหวิชาชีพ

Abstract

The objectives of this research article were to 1) investigating the context, challenges, and fundamental understanding of the classroom research competency-based curriculum 2) developing a curriculum and assessing its effectiveness 3) investigating the outcome of implementation, and 4) evaluating the revised curriculum. According to the study, the sample group consisted of 30 special education teachers. The needs and difficulties of a classroom research questionnaire, an interview on curriculum development, a curriculum evaluation form, a classroom research test, a classroom research ability exam, and an opinion questionnaire were used as research instruments. Mean, standard deviation, t - test (Dependent), and content analysis are some of the statistics used to examine data. The study revealed the following results. 1) The classroom research condition was moderate. The classroom research problem was at a high level and obtaining guidelines for developing knowledge and classroom research ability. 2) Receive a curriculum to enhance special education teachers' classroom research ability using lesson study with an interdisciplinary team. The process was divided into 4 phases. Phase 1 - preparation of knowledge development. Phase 2 - lesson development together. Phase 3 - implementation of the lesson study. Phase 4 - expanding the influence of the lesson study. Use lesson study in 4 steps. Step 1 - goal identification and lesson planning. Step 2 - teaching and observation. Step 3 - lesson reflection. Step 4 - knowledge-sharing. The appropriateness of the curriculum was at the Highest Level. 3) the findings indicate that special education teachers' classroom research understanding is improved after implementation, and it is statistically significant at .01, which is higher than 70% at .01 statistical significance. Furthermore, the research confirms that special education teachers are proficient of conducting classroom research. 4) The curriculum result showed that the curriculum was appropriate.

The possibility of its application was at the highest level and improvements to the time-period structure.

Keywords: Classroom Research, Lesson Study, Interdisciplinary Team

บทนำ

การวิจัยในชั้นเรียนนับเป็นทักษะและเครื่องมือสำคัญของครูการศึกษาพิเศษที่จะนำไปใช้แก้ปัญหาและพัฒนาผู้เรียนที่เป็นเด็กที่มีความต้องการพิเศษ ซึ่งมาตรฐานวิชาชีพครูการศึกษาพิเศษ (สำนักงานเลขาธิการคุรุสภา, 2555) กำหนดให้การวิจัยในชั้นเรียนเป็นมาตรฐานด้านทักษะการปฏิบัติงานของครูการศึกษาพิเศษ และจัดเป็นมาตรฐานประสบการณ์วิชาชีพด้านทักษะปฏิบัติการสอนในสถานศึกษาที่เป็นเฉพาะทางการศึกษาพิเศษ และเป็นความคาดหวังของผู้บริหารที่ต้องการจะส่งเสริมและพัฒนาให้ครูการศึกษาพิเศษมีความสามารถในการวิจัยในชั้นเรียน แต่ก็ยังพบปัญหา เช่น การเลือกนวัตกรรมที่นำมาใช้ในการแก้ปัญหาไม่สอดคล้องกับประเภทของความบกพร่อง ส่วนใหญ่มุ่งพัฒนาเพียงผลสัมฤทธิ์ ไม่ครอบคลุมการพัฒนาแบบองค์รวม นำเสนอข้อมูลที่ผิดพลาด เลือกใช้สถิติอ้างอิงไม่ถูกต้องตามหลักการ (สำนักบริหารงานการศึกษาพิเศษ, 2560) และจากการวิพากษ์ผลการวิจัยในชั้นเรียนของครูศูนย์การศึกษาพิเศษ ในการนำเสนอผลงานวิจัยตามโครงการพัฒนาทักษะกระบวนการวิจัยสำหรับเด็กที่มีความต้องการพิเศษของเครือข่ายส่งเสริมประสิทธิภาพการจัดการศึกษา ศูนย์การศึกษาพิเศษ ปีการศึกษา 2562 พบว่าครูศูนย์การศึกษาพิเศษ ยังขาดความรู้ความเข้าใจในกระบวนการวิจัย ไม่เข้าใจในลักษณะเฉพาะของความบกพร่องในเด็กที่มีความต้องการพิเศษที่เป็นกลุ่มเป้าหมาย และยังเป็นการวิจัยในชั้นเรียนที่ขาดความร่วมมือของนักสหวิชาชีพ

เด็กที่มีความต้องการพิเศษมีลักษณะของความพิการที่แตกต่างกัน เช่น เด็กออทิสติกจะพบปัญหาหลักในเรื่องของการเข้าสังคม การมีปฏิสัมพันธ์กับบุคคลอื่น การสื่อความหมาย และอาจมีปัญหาคืออื่นร่วม เช่น ภาวะไม่อยู่นิ่ง การมีพฤติกรรมซ้ำๆ ไม่สนใจสิ่งแวดล้อม การพัฒนาเด็กออทิสติกจำเป็นที่ทุกฝ่ายที่เกี่ยวข้องต้องร่วมมือกันโดยคำนึงถึงบทบาทของบุคคลในครอบครัว บุคลากรทางการแพทย์ บุคลากรทางการศึกษา ซึ่งแผนการพัฒนายจะต้องบูรณาการโดยทีมสหวิชาชีพ (เบญจมาศ พระธานี, 2554) หรือเด็กที่มีความบกพร่องทางร่างกายหรือการเคลื่อนไหว มักมีปัญหามากมาย ด้านร่างกาย การรักษาหรือการฟื้นฟูจะต้องมีระบบการทำงานเป็นทีมสหวิชาชีพ ประกอบด้วย แพทย์ นักกายภาพบำบัด นักกิจกรรมบำบัด นักอรรถบำบัด นักสังคมสงเคราะห์ ครู และผู้ปกครอง (ศรีนวล ชวศิริ, 2560) การทำงานระหว่างครู พ่อแม่ ผู้บริหารสถานศึกษา นักสหวิชาชีพ และผู้ที่เกี่ยวข้องทุกส่วน มีส่วนสำคัญที่จะช่วยให้เด็กได้รับการแก้ไข (दनया อินจำปา, 2561) การวิจัยในชั้นเรียนเพื่อแก้ปัญหาหรือพัฒนาเด็กที่มีความต้องการพิเศษจึงควรทำการวิจัยร่วมกันในลักษณะของทีมสหวิชาชีพ

ทีมสหวิชาชีพ (Interdisciplinary Team) มีความสำคัญต่อการพัฒนาเด็กที่มีความต้องการพิเศษ เพราะเป็นการทำงานร่วมกันของนักสหวิชาชีพที่มีความรู้ความสามารถเฉพาะวิชาตั้งแต่สองคนขึ้นไป ซึ่งถือเป็นแนวทางในการทำงานที่เชื่อว่าสามารถแก้ปัญหาได้ดีกว่าทำงานในศาสตร์หรือวิชาชีพเดียว ดังที่ อภิญญา เวชยชัย ได้กล่าวถึงความสำคัญของการทำงานในรูปแบบของทีมสหวิชาชีพ ว่ามีความสำคัญในกระบวนการทำงานให้มุมมองในการมองปัญหาและทางออกที่กว้างขึ้นและหลากหลายกว่า การทำงานของทีมสหวิชาชีพมีจุดเด่นคือเป็นการทำงานร่วมกันของบุคคลที่มีความรู้ความเชี่ยวชาญในศาสตร์ที่แตกต่างกันโดยมีจุดมุ่งหมายเดียวกัน ผู้วิจัยเห็นว่าทีมสหวิชาชีพมีความสำคัญในลักษณะของการเข้ามามีส่วนร่วมในการพัฒนาเด็กที่มีความต้องการพิเศษ โดยทำงานร่วมกันแบบร่วมมือรวมพลัง จากการศึกษาแนวคิดทฤษฎีและงานวิจัยที่เกี่ยวกับการพัฒนาครูแบบร่วมมือรวมพลัง พบว่าแนวคิดการพัฒนาบทเรียนร่วมกัน (Lesson Study) เป็นแนวคิดหนึ่งที่น่าสนใจในการพัฒนาครูที่ส่งผลให้ครูมีประสิทธิภาพในการปฏิบัติงานแบบร่วมมืออาชีพ (อภิญญา เวชยชัย, 2548)

การพัฒนาบทเรียนร่วมกัน (Lesson Study) เป็นกระบวนการทำงานร่วมกันของครูและผู้เกี่ยวข้องในการพัฒนาผู้เรียน ที่มุ่งเน้นการทำงานศึกษาวิจัยร่วมกัน การพัฒนาการจัดการเรียนการสอนและการเรียนรู้ของผู้เรียนในบริบทการทำงานจริงในชั้นเรียนและสถานศึกษาของตนอย่างเป็นระบบและต่อเนื่องในระยะยาว ซึ่งเป็นการพัฒนาตนเอง พัฒนาการเรียนการสอน และพัฒนาการเรียนรู้ของผู้เรียนไปพร้อมกัน (ชาโรณี ตรีวรณัญญ, 2557) นอกจากนี้ ยังสร้างวัฒนธรรมและชุมชนมืออาชีพ สร้างบทเรียนวิจัยให้มีความสำคัญกับการเรียนรู้ในระยะยาว เป็นการสร้างแรงบันดาลใจที่แท้จริงของครูเพื่อให้ครูได้พัฒนางานของตนร่วมกับเพื่อนร่วมงานได้อย่างมีประสิทธิภาพ (Lewis, c. & Hurd, j., 2011) ซึ่งหากนำมาใช้ในการพัฒนาครูการศึกษาพิเศษในการทำวิจัยในชั้นเรียน ในลักษณะของการทำงานแบบทีมสหวิชาชีพ ที่ประกอบไปด้วย ครูการศึกษาพิเศษ นักกายภาพบำบัด นักกิจกรรมบำบัด นักจิตวิทยาคลินิก มาทำงานในลักษณะการเรียนรู้ร่วมกัน เป็นทีมสหวิชาชีพในการทำวิจัยในชั้นเรียนร่วมกัน เชื่อว่าจะทำให้ครูการศึกษาพิเศษมีความสามารถการวิจัยในชั้นเรียนมากขึ้น

ด้วยเหตุผลดังกล่าวผู้วิจัยจึงนำแนวคิดการพัฒนาบทเรียนร่วมกันกับทีมสหวิชาชีพมาใช้ในการพัฒนาหลักสูตรเสริมสร้างความสามารถการวิจัยในชั้นเรียนของครูการศึกษาพิเศษเพื่อเป็นกรอบแนวทางในการเสริมสร้างความสามารถการวิจัยในชั้นเรียนของครูการศึกษาพิเศษ โดยใช้การพัฒนาบทเรียนร่วมกันกับ ทีมสหวิชาชีพ เป็นกระบวนการที่จะพัฒนาครูการศึกษาพิเศษให้มีความสามารถการวิจัยในชั้นเรียนต่อไป

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อศึกษาสภาพ ปัญหาการวิจัยในชั้นเรียนของครูการศึกษาพิเศษ และแนวทางในการพัฒนาหลักสูตรเสริมสร้างความสามารถการวิจัยในชั้นเรียนของครูการศึกษาพิเศษ โดยใช้การพัฒนาบทเรียนร่วมกันกับทีมสหวิชาชีพ

2. เพื่อสร้างและตรวจสอบคุณภาพของหลักสูตรเสริมสร้างความสามารถการวิจัยในชั้นเรียนของครูการศึกษาพิเศษ โดยใช้การพัฒนาบทเรียนร่วมกันกับทีมสหวิชาชีพ
3. เพื่อศึกษาผลการใช้หลักสูตรเสริมสร้างความสามารถการวิจัยในชั้นเรียนของครูการศึกษาพิเศษ โดยใช้การพัฒนาบทเรียนร่วมกันกับทีมสหวิชาชีพ
4. เพื่อประเมินและปรับปรุงหลักสูตรเสริมสร้างความสามารถการวิจัยในชั้นเรียนของครูการศึกษาพิเศษ โดยใช้การพัฒนาบทเรียนร่วมกันกับทีมสหวิชาชีพ

วิธีดำเนินการวิจัย

การวิจัยแบ่งเป็น 4 ขั้นตอน ดังนี้

ขั้นตอนที่ 1 การศึกษาสภาพ ปัญหาและแนวทางในการพัฒนาหลักสูตรเสริมสร้างความสามารถการวิจัยในชั้นเรียนของครูการศึกษาพิเศษ โดยใช้การพัฒนาบทเรียนร่วมกันกับทีมสหวิชาชีพ โดย 1) ศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการพัฒนาหลักสูตร 2) ศึกษาสภาพและปัญหาการวิจัยในชั้นเรียนของครูการศึกษาพิเศษ กลุ่มตัวอย่าง คือ ครูที่ปฏิบัติการสอนในศูนย์การศึกษาพิเศษทุกแห่ง สังกัดสำนักบริหารงานการศึกษาพิเศษ จำนวน 364 คน ได้จำนวนตัวอย่างจากตารางสำเร็จรูปของทาโร่ ยามาเน่ จากจำนวนประชากรทั้งหมด 3,879 คน เครื่องมือเก็บรวบรวมข้อมูล คือ แบบสอบถามสภาพและปัญหาการวิจัยในชั้นเรียนของครูการศึกษาพิเศษ เป็นแบบมาตรวัดประมาณค่า 5 ระดับ และแบบปลายเปิด จำนวน 20 ข้อ มีค่าดัชนีความสอดคล้องระหว่าง 0.60 - 1.00 3) ศึกษาแนวทางการพัฒนาหลักสูตร แหล่งข้อมูล คือ ผู้ทรงคุณวุฒิ จำนวน 5 คน ประกอบด้วยผู้เชี่ยวชาญด้านหลักสูตรและการสอน จำนวน 1 คน ด้านการศึกษาพิเศษ จำนวน 2 คน ด้านสหวิชาชีพ จำนวน 1 คน ด้านการพัฒนาบทเรียนร่วมกัน จำนวน 1 คน เครื่องมือในการเก็บรวบรวมข้อมูลเป็นแบบสัมภาษณ์ แนวทางพัฒนาหลักสูตรเสริมสร้างความสามารถการวิจัยในชั้นเรียนของครูการศึกษาพิเศษ โดยใช้การพัฒนาบทเรียนร่วมกันกับทีมสหวิชาชีพ จำนวน 8 ข้อ มีค่าดัชนีความสอดคล้องระหว่าง 0.80 - 1.00

ขั้นตอนที่ 2 การสร้างและตรวจสอบคุณภาพหลักสูตรเสริมสร้างความสามารถการวิจัยในชั้นเรียนของครูการศึกษาพิเศษ โดยใช้การพัฒนาบทเรียนร่วมกันกับทีมสหวิชาชีพ ดำเนินการ 2 ขั้นตอน คือ

1. การสร้างหลักสูตรเสริมสร้างความสามารถการวิจัยในชั้นเรียนของครูการศึกษาพิเศษ โดยใช้การพัฒนาบทเรียนร่วมกันกับทีมสหวิชาชีพ วิเคราะห์ข้อมูลจากตอนที่ 1 และสังเคราะห์เป็นองค์ประกอบของหลักสูตร (ฉบับร่าง) ประกอบด้วย ความเป็นมาของหลักสูตร หลักการ จุดมุ่งหมาย เนื้อหา กิจกรรม และการวัดและประเมินผล มีกิจกรรม 4 ระยะ คือ ระยะที่ 1 เตรียมความพร้อม พัฒนาความรู้ ระยะที่ 2 พัฒนาบทเรียนร่วมกัน กำหนดเป้าหมายและวางแผนบทเรียน ระยะที่ 3 นำบทเรียนไปใช้ สอนและสังเกตการสอน

และสะท้อนผลบทเรียน ระยะที่ 4 ขยายผลบทเรียน เผยแพร่และแลกเปลี่ยนเรียนรู้ เขียนคู่มือการใช้หลักสูตร ประกอบด้วย องค์ประกอบของคู่มือการใช้หลักสูตร วัตถุประสงค์ของคู่มือการใช้หลักสูตร คำชี้แจง โครงสร้างแผนการจัดกิจกรรม แผนการจัดกิจกรรม และเครื่องมือการวัดและประเมินผล

2. การตรวจสอบคุณภาพหลักสูตรเสริมสร้างความสามารถการวิจัยในชั้นเรียนของครูการศึกษาพิเศษ โดยใช้การพัฒนาบทเรียนร่วมกันกับทีมสหวิชาชีพ ดำเนินการดังนี้

2.1 ตรวจสอบโดยผู้เชี่ยวชาญด้านหลักสูตรและการสอน จำนวน 2 คน ด้านการวิจัยและการประเมินผล จำนวน 1 คน ด้านการศึกษาพิเศษ จำนวน 2 คน เครื่องมือที่ใช้คือแบบประเมินความเหมาะสมของหลักสูตร จำนวน 25 ข้อ มีค่าดัชนีความสอดคล้องระหว่าง 0.80 - 1.00 นำผลการประเมินของผู้เชี่ยวชาญมาปรับปรุงแก้ไขร่างหลักสูตรและคู่มือการใช้หลักสูตรตามข้อเสนอแนะของผู้เชี่ยวชาญให้มีความสมบูรณ์มากขึ้น

2.2 ทดลองใช้หลักสูตร (Try out) กับครูศูนย์การศึกษาพิเศษ ประจำจังหวัดเพชรบูรณ์ จำนวน 30 คน เครื่องมือที่ใช้คือ หลักสูตรเสริมสร้างความสามารถการวิจัยในชั้นเรียนของครูการศึกษาพิเศษ โดยใช้การพัฒนาบทเรียนร่วมกันกับทีมสหวิชาชีพ (ฉบับร่าง) และแบบสรุปผลการทดลองใช้หลักสูตร ใช้กิจกรรม 3 ระยะ คือ เตรียมความพร้อมพัฒนาความรู้ พัฒนาบทเรียนร่วมกัน และนำบทเรียนไปใช้ ใช้เวลา 10 วัน บันทึกผลตามประเด็นในแบบสรุปผลทดลองใช้หลักสูตร และนำข้อมูลที่ได้มาปรับปรุงหลักสูตรเพื่อนำไปใช้เก็บรวบรวมข้อมูลกับกลุ่มเป้าหมายต่อไป

ขั้นตอนที่ 3 การศึกษาผลการใช้หลักสูตรเสริมสร้างความสามารถการวิจัยในชั้นเรียนของครูการศึกษาพิเศษ โดยใช้การพัฒนาบทเรียนร่วมกันกับทีมสหวิชาชีพ กลุ่มตัวอย่าง คือ ครูศูนย์การศึกษาพิเศษ ประจำจังหวัดอุดรดิตถ์ จำนวน 30 คน เป็นครูการศึกษาพิเศษที่ปฏิบัติหน้าที่สอนในสถานศึกษาเดียวกันกับผู้วิจัย ได้มาโดยการเลือกแบบเจาะจง แบบแผนการทดลองเป็นแบบกลุ่มเดียวทดสอบก่อนหลัง ดำเนินการทดลองใช้หลักสูตร 4 ระยะ คือ ระยะที่ 1 เตรียมความพร้อมพัฒนาความรู้ ระยะที่ 2 พัฒนาบทเรียนร่วมกัน ระยะที่ 3 นำบทเรียนไปใช้ ระยะที่ 4 ขยายผลบทเรียน ใช้เวลา 49 วัน เครื่องมือที่ใช้คือ 1) แบบวัดความรู้ความเข้าใจการวิจัยในชั้นเรียนของครูการศึกษาพิเศษ เป็นแบบปรนัย 4 ตัวเลือก จำนวน 30 ข้อ ค่าดัชนีความสอดคล้องระหว่าง 0.60 - 1.00 มีค่าอำนาจจำแนกระหว่าง 0.20 - 0.70 ค่าความเที่ยงด้วยวิธีของ Lovett เท่ากับ 0.756 2) แบบวัดความสามารถการวิจัยในชั้นเรียนของครูการศึกษาพิเศษ เป็นแบบมาตราประมาณค่า 5 ระดับ มีข้อความอธิบายเกณฑ์การให้คะแนนแบบรูปรีค จำนวน 32 ข้อ ค่าดัชนีความสอดคล้องระหว่าง 0.80 - 1.00 นำแบบวัดความสามารถการวิจัยในชั้นเรียนของครูการศึกษาพิเศษ ไปหาค่าความเที่ยงของผู้ประเมินด้วยวิธีการประเมินความเชื่อมั่นระหว่างผู้ประเมิน (Inter-Rater-Reliability) จำนวน 2 คน นำผลการประเมินมาวิเคราะห์ ได้ค่าความเที่ยง .792 ดำเนินการวิเคราะห์ข้อมูล การเปรียบเทียบ

ความรู้ก่อนและหลังด้วยสถิติ t - test (Dependent) การเปรียบเทียบความรู้กับเกณฑ์ด้วยสถิติ t - test แบบ one - sample - test วิเคราะห์คะแนนความสามารถด้วยค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานนำไปเทียบกับเกณฑ์ระดับความสามารถ

ขั้นตอนที่ 4 การประเมินและปรับปรุงหลักสูตรเสริมสร้างความสามารถการวิจัยในชั้นเรียนของครูการศึกษาพิเศษ โดยใช้การพัฒนาบทเรียนร่วมกันกับทีมสหวิชาชีพ ดำเนินการประเมินหลักสูตรด้วยการสอบถามความคิดเห็นที่มีต่อการใช้หลักสูตรของครูการศึกษาพิเศษและนักสหวิชาชีพ จำนวน 30 คน เครื่องมือที่ใช้ คือ แบบสอบถามความคิดเห็นของครูการศึกษาพิเศษและนักสหวิชาชีพที่มีต่อการใช้หลักสูตร เป็นแบบมาตราประมาณค่า 5 ระดับ มีรายการประเมินด้านบริบท ปัจจัยนำเข้า กระบวนการพัฒนา และผลผลิตของการพัฒนา จำนวน 15 ข้อ ค่าดัชนีความสอดคล้องระหว่าง 0.80 - 1.00 วิเคราะห์ข้อมูลด้วยการหาค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน แล้วนำไปเทียบกับเกณฑ์ระดับความคิดเห็น และการวิเคราะห์เนื้อหา

ผลการวิจัย

1. ผลการศึกษาสภาพ ปัญหาและแนวทางในการพัฒนาหลักสูตรเสริมสร้างความสามารถการวิจัยในชั้นเรียนของครูการศึกษาพิเศษ โดยใช้การพัฒนาบทเรียนร่วมกันกับทีมสหวิชาชีพ

1.1 สภาพและปัญหาการวิจัยในชั้นเรียนของครูการศึกษาพิเศษ แสดงในตารางที่ 1 ดังนี้

ตารางที่ 1 แสดงสภาพและปัญหาการวิจัยในชั้นเรียนของครูการศึกษาพิเศษ (n = 364)

ข้อ	รายการ	สภาพการวิจัยในชั้นเรียน			ปัญหาการวิจัยในชั้นเรียน		
		$\bar{X}$	S.D.	ระดับ	$\bar{X}$	S.D.	ระดับ
1	การกำหนดปัญหาการวิจัย	3.74	0.71	มาก	3.59	0.68	มาก
2	การกำหนดวิธีการแก้ไขปัญหาการวิจัย	3.65	0.73	มาก	3.58	0.68	มาก
3	การวางแผนการวิจัยในชั้นเรียน	3.54	0.68	มาก	3.59	0.69	มาก
4	การพัฒนาวัตกรรมการสร้างเครื่องมือที่ใช้เก็บข้อมูล	3.39	0.69	ปานกลาง	3.62	0.66	มาก
5	การดำเนินการทดลองวิจัยในชั้นเรียน	3.29	0.80	ปานกลาง	3.51	0.71	มาก
6	การวิเคราะห์ข้อมูลและการนำเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูล	3.50	0.74	ปานกลาง	3.52	0.68	มาก
7	การเขียนรายงานการวิจัยในชั้นเรียน	3.46	0.75	ปานกลาง	3.54	0.70	มาก
8	การเผยแพร่ผลการวิจัยในชั้นเรียน	2.44	1.04	น้อย	3.51	0.76	มาก
รวม		3.33	0.90	ปานกลาง	3.55	0.70	มาก

จากตารางที่ 1 พบว่า สภาพการวิจัยในชั้นเรียนโดยรวมอยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{X} = 3.33$) เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านพบว่าสภาพการวิจัยในชั้นเรียนระดับปานกลางมี 4 ด้านตามลำดับ คือการวิเคราะห์ข้อมูลและการนำเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูล ($\bar{X} = 3.50$) การเขียนรายงานการวิจัยในชั้นเรียน ($\bar{X} = 3.46$) การพัฒนานวัตกรรมและการสร้างเครื่องมือเก็บข้อมูลที่มีคุณภาพ ($\bar{X} = 3.39$) และการดำเนินการทดลองวิจัยในชั้นเรียน ($\bar{X} = 3.29$) และปัญหาการวิจัยในชั้นเรียนโดยรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 3.55$) เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านพบว่าปัญหาการวิจัยในชั้นเรียนอยู่ในระดับมากทุกด้าน

1.2 แนวทางการพัฒนาหลักสูตร คือ ส่งเสริมให้ครูการศึกษาพิเศษมีความรู้และความสามารถในการวิจัยในชั้นเรียน ดำเนินการวิจัยในชั้นเรียนร่วมกันกับนักสหวิชาชีพ ใช้การพัฒนาบทเรียนร่วมกัน 4 ขั้น คือ การกำหนดเป้าหมายและวางแผนบทเรียน การสอนและสังเกตการสอน การสะท้อนผลบทเรียน และการขยายผลบทเรียน เป็นกระบวนการพัฒนาความสามารถวิจัยในชั้นเรียนของครูการศึกษาพิเศษให้สูงขึ้น

2. ผลการสร้างและการตรวจสอบคุณภาพหลักสูตรเสริมสร้างความสามารถในการวิจัยในชั้นเรียนของครูการศึกษาพิเศษ โดยใช้การพัฒนาบทเรียนร่วมกันกับทีมสหวิชาชีพ พบว่า 1) ได้เอกสารหลักสูตร ประกอบด้วย ความเป็นมาของหลักสูตร หลักการ จุดมุ่งหมาย โครงสร้าง เนื้อหา กิจกรรม และการวัดและประเมินผล และได้คู่มือการใช้หลักสูตร ประกอบด้วย องค์กรประกอบของคู่มือการใช้หลักสูตร วัตถุประสงค์ของคู่มือ คำชี้แจง โครงสร้าง แผนการจัดกิจกรรม แผนการจัดกิจกรรม และเครื่องมือการวัดและประเมินผล จัดกิจกรรม 4 ระยะ คือ ระยะที่ 1 เตรียมความพร้อมพัฒนาความรู้ เป็นการเตรียมความพร้อมของครูการศึกษาพิเศษและนักสหวิชาชีพในการทำงานร่วมกันและพัฒนาความรู้ความเข้าใจการวิจัยในชั้นเรียน ระยะที่ 2 พัฒนาบทเรียนร่วมกัน เป็นการกำหนดเป้าหมายและวางแผนบทเรียนของครูการศึกษาพิเศษและนักสหวิชาชีพ ในการวิเคราะห์ปัญหา กำหนดปัญหา กำหนดวิธีการแก้ไขปัญหา การวางแผนการวิจัยและการสร้างเครื่องมือการวิจัยในชั้นเรียน ระยะที่ 3 นำบทเรียนไปใช้ เป็นการนำนวัตกรรมไปใช้และเก็บรวบรวมข้อมูล โดยใช้การสอนและสังเกตการสอน และสะท้อนผลร่วมกันระหว่างการทดลองใช้นวัตกรรม ระยะที่ 4 ขยายผลบทเรียน เป็นการเผยแพร่ผลการวิจัยในชั้นเรียนและแลกเปลี่ยนเรียนรู้กับกลุ่มอื่น 2) ผลการตรวจสอบคุณภาพหลักสูตรมีความเหมาะสมโดยรวมอยู่ในระดับมากที่สุด

3. ผลการใช้หลักสูตรเสริมสร้างความสามารถในการวิจัยในชั้นเรียนของครูการศึกษาพิเศษ โดยใช้การพัฒนาบทเรียนร่วมกันกับทีมสหวิชาชีพ

3.1 ผลการเปรียบเทียบความรู้ความเข้าใจการวิจัยในชั้นเรียนของครูการศึกษาพิเศษ ก่อนและหลังการพัฒนา แสดงในตาราง 2 และตาราง 3 ดังนี้

ตารางที่ 2 แสดงผลการเปรียบเทียบความรู้ความเข้าใจการวิจัยในชั้นเรียน ก่อนและหลังการพัฒนา

การทดสอบ	n	$\bar{X}$	S.D.	df	t	p
ก่อนการพัฒนา	30	20.90	3.70	29	9.099**	.00
หลังการพัฒนา	30	25.20	3.24			

**p<.01

จากตารางที่ 2 พบว่า ครูการศึกษาพิเศษมีความรู้ความเข้าใจการวิจัยในชั้นเรียนหลังการพัฒนา ($\bar{X}$ = 25.20) สูงกว่าก่อนการพัฒนา ($\bar{X}$ = 20.90) อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

ตารางที่ 3 แสดงผลการเปรียบเทียบความรู้ความเข้าใจการวิจัยในชั้นเรียนหลังการพัฒนา กับเกณฑ์ร้อยละ 70

การทดสอบ	n	คะแนน เกณฑ์	$\bar{X}$	S.D.	ร้อยละ	df	t	p
หลังการพัฒนา	30	21	25.20	3.24	84.00	29	7.096**	.00

**p<.01

จากตารางที่ 3 พบว่า ครูการศึกษาพิเศษมีคะแนนเฉลี่ยความรู้ความเข้าใจการวิจัยในชั้นเรียน เท่ากับ 25.20 คะแนน คิดเป็นร้อยละ 84.00 สูงกว่าเกณฑ์ร้อยละ 70 (21 คะแนน) อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

3.2 ผลการศึกษาความสามารถการวิจัยในชั้นเรียนของครูการศึกษาพิเศษหลังการพัฒนา แสดงในตาราง 4 ดังนี้

ตารางที่ 4 แสดงความสามารถการวิจัยในชั้นเรียนของครูการศึกษาพิเศษหลังการพัฒนา

ข้อ	ด้าน	n = 30		ระดับความสามารถ
		$\bar{X}$	S.D.	
1	การกำหนดปัญหาการวิจัยในชั้นเรียน	4.27	0.78	มาก
2	การกำหนดวิธีการแก้ไขปัญหาวิจัย	3.92	0.65	มาก
3	การวางแผนการวิจัยในชั้นเรียน	4.20	0.69	มาก
4	การพัฒนานวัตกรรมและการสร้างเครื่องมือเก็บข้อมูล	3.82	0.61	มาก
5	การดำเนินการทดลองวิจัยในชั้นเรียน	4.37	0.64	มาก
6	การวิเคราะห์ข้อมูลและการเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูล	4.25	0.66	มาก

ข้อ	ด้าน	n = 30		ระดับความสามารถ
		$\bar{X}$	S.D.	
7	การเขียนรายงานการวิจัยในชั้นเรียน	3.68	0.56	มาก
8	การเผยแพร่ผลการวิจัยในชั้นเรียน	4.08	0.77	มาก
	รวม	4.06	0.70	มาก

จากตารางที่ 4 พบว่า ครูการศึกษาพิเศษมีความสามารถการวิจัยในชั้นเรียนหลังการพัฒนาอยู่ในระดับมากทุกด้าน ($\bar{X} = 4.06$) โดยมีด้านการดำเนินการทดลองวิจัยในชั้นเรียน ($\bar{X} = 4.37$, S.D. = 0.64) การวิเคราะห์ข้อมูลและการเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูล ($\bar{X} = 4.25$, S.D. = 0.66) และการกำหนดปัญหาการวิจัยในชั้นเรียน ($\bar{X} = 4.27$, S.D. = 0.78) ตามลำดับ

4. ผลการประเมินและปรับปรุงหลักสูตรเสริมสร้างความสามารถการวิจัยในชั้นเรียนของครูการศึกษาพิเศษ โดยใช้การพัฒนาบทเรียนร่วมกันกับทีมสหวิชาชีพ พบว่า หลักสูตรมีความเป็นไปได้และมีประโยชน์ในการนำไปใช้มากที่สุด โดยมีค่าเฉลี่ยความคิดเห็นด้านบริบทด้านปัจจัยนำเข้า ด้านกระบวนการพัฒนา และด้านผลผลิตอยู่ในระดับมากที่สุดทั้ง 4 ด้านตามลำดับ และหลักสูตรควรเพิ่มระยะเวลาที่ใช้ในการพัฒนาแต่ละระยะให้มากขึ้น

อภิปรายผล

1. หลักสูตรเสริมสร้างความสามารถการวิจัยในชั้นเรียนของครูการศึกษาพิเศษ โดยใช้การพัฒนาบทเรียนร่วมกันกับทีมสหวิชาชีพ มีความเหมาะสมอยู่ในระดับมากที่สุด อาจเนื่องมาจากกระบวนการสร้างหลักสูตรมีการพัฒนาตามขั้นตอนที่ถูกต้อง โดยการศึกษาแนวคิดทฤษฎี สภาพและปัญหาการวิจัยในชั้นเรียนของครูการศึกษาพิเศษทำให้ได้ประเด็นที่ชัดเจนในการนำมาพัฒนาหลักสูตร ศึกษาแนวทางการพัฒนาหลักสูตรโดยการสัมภาษณ์ผู้ทรงคุณวุฒิที่มีความเชี่ยวชาญด้านหลักสูตรและการสอน ด้านการศึกษาพิเศษ ด้านสหวิชาชีพ และด้านการพัฒนาบทเรียนร่วมกัน นำข้อมูลมาดำเนินการพัฒนาหลักสูตรฉบับร่าง ตรวจสอบคุณภาพโดยผู้เชี่ยวชาญ นำหลักสูตรไปทดลองใช้เพื่อหาความเหมาะสมและความเป็นไปได้ของหลักสูตร ได้แนวทางในการปรับปรุง และนำไปใช้จริงกับกลุ่มเป้าหมายเพื่อศึกษาผลการใช้และการประเมินผลหลักสูตร ปรับปรุงหลักสูตร จึงทำให้ได้หลักสูตรที่มีความเหมาะสมอยู่ในระดับมากที่สุด ทั้งนี้ผลการวิจัยสอดคล้องกับแนวคิดของไทเลอร์ (Tyler Raph, W., 1971) ที่ว่าการพัฒนาหลักสูตรต้องมีการกำหนดจุดมุ่งหมายที่แท้จริงและต้องอาศัยข้อมูลจากแหล่งพื้นฐานและสภาพที่เป็นจริง จัดกิจกรรมให้ตอบสนองจุดมุ่งหมาย และการประเมินผลที่ตรวจสอบได้ว่าบรรลุผลและนำไปปรับปรุงหลักสูตรให้มีคุณภาพยิ่งขึ้น เช่นเดียวกับ สิทธิพล อาจอินทร์ ที่สรุปว่า กระบวนการพัฒนาหลักสูตรเป็นขั้นตอนที่ต้องทำอย่างเป็นลำดับและต่อเนื่อง (สิทธิ

พล อาจอินทร์, 2561) และชัยวัฒน์ สุทธิรัตน์ สรุปว่าการพัฒนาหลักสูตรต้องมีผู้เชี่ยวชาญเข้ามามีส่วนร่วม ดำเนินการอย่างเป็นระเบียบแบบแผนต่อเนื่องกันไปจึงทำให้ได้หลักสูตรที่มีคุณภาพ (ชัยวัฒน์ สุทธิรัตน์, 2559) และมนสิข สติธิสมบุรณ์ และสุภาภรณ์ โตโสภณที่ได้ทำการวิจัยเกี่ยวกับการพัฒนาหลักสูตร โดยหลักสูตรที่พัฒนาขึ้นมี 8 องค์ประกอบ ได้แก่ หลักการและเหตุผล จุดมุ่งหมาย สมรรถนะที่มุ่งเน้น โครงสร้างและเนื้อหา กระบวนการพัฒนาระยะเวลาการพัฒนา สื่อการเรียนรู้ และการวัดและประเมินผล พัฒนาขึ้นอย่างเป็นขั้นตอน แล้วพบว่า หลักสูตรมีความเหมาะสมอยู่ในระดับมากที่สุด (มนสิข สติธิสมบุรณ์, 2561); (สุภาภรณ์ โตโสภณ, 2561)

2. ผลการใช้หลักสูตรเสริมสร้างความสามารถการวิจัยในชั้นเรียนของครูการศึกษาพิเศษ โดยใช้การพัฒนาบทเรียนร่วมกันกับทีมสหวิชาชีพ ที่พบว่า 1) ครูการศึกษาพิเศษมีความรู้ความเข้าใจการวิจัยในชั้นเรียน หลังการพัฒนา สูงกว่าก่อนการพัฒนา อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 และมีคะแนนเฉลี่ยความรู้ ความเข้าใจการวิจัยในชั้นเรียน เท่ากับ 25.20 คะแนน คิดเป็นร้อยละ 84.00 สูงกว่าเกณฑ์ร้อยละ 70 (21 คะแนน) อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 2) ความสามารถในการวิจัยในชั้นเรียนหลังการพัฒนาอยู่ในระดับมาก น่าจะเนื่องมาจากหลักสูตรมีกิจกรรมการพัฒนาที่ดี มีการเตรียมความพร้อมในการทำงานร่วมกัน มีการพัฒนาความรู้ให้กับครูการศึกษาพิเศษและนักสหวิชาชีพโดยใช้การเรียนรู้ร่วมกัน กิจกรรมการพัฒนาความรู้ในลักษณะกลุ่มช่วยให้เกิดทักษะการทำงานร่วมกันของครูการศึกษาพิเศษกับนักสหวิชาชีพ ทำให้เกิดความมั่นใจ กล้าคิด กล้าแสดงความคิดเห็น ส่งเสริมให้เกิดการแสวงหาความรู้ มีการพึ่งพาและเกื้อกูลกันระหว่างครูการศึกษาพิเศษกับนักสหวิชาชีพ ดำเนินการวิจัยในชั้นเรียนร่วมกันเป็นทีมสหวิชาชีพด้วยกิจกรรมการพัฒนาบทเรียนร่วมกัน 4 ขั้นตอน คือ ขั้น 1 การกำหนดเป้าหมายและวางแผนบทเรียน เป็นการวิเคราะห์ปัญหา กำหนดปัญหาวิจัยและวิธีการแก้ปัญหา กำหนดแผนการวิจัย สร้างนวัตกรรมและเครื่องมือการเก็บข้อมูล ขั้น 2 การสอนและสังเกตการสอน เป็นการทดลองการวิจัยในชั้นเรียนร่วมกัน ร่วมกันสอนและสังเกตพฤติกรรมของนักเรียน บันทึกข้อมูลและเก็บข้อมูลร่วมกัน ขั้น 3 การสะท้อนผลบทเรียน นำผลที่ได้จากการสอนและการสังเกตมาสะท้อนผลร่วมกันเพื่อนำไปสู่การวิเคราะห์ข้อมูล การสรุปผลการวิจัย การอภิปรายผล นำไปเขียนเป็นรายงานการวิจัยในชั้นเรียน ขั้น 4 นำผลการวิจัยในชั้นเรียนไปขยายผลให้กับผู้อื่น เพื่อเกิดการแลกเปลี่ยนเรียนรู้และเกิดความภาคภูมิใจในผลงาน ซึ่งกิจกรรมการพัฒนาบทเรียนร่วมกันทำให้ครูการศึกษาพิเศษและนักสหวิชาชีพได้นำความรู้และความสามารถเฉพาะศาสตร์ของตนมาใช้ในการวิจัย ได้แสดงความคิดเห็น แลกเปลี่ยนเรียนรู้ พึ่งพาเกื้อกูลกัน ทำให้เกิดความมั่นใจและเกิดแรงจูงใจที่จะดำเนินการวิจัยในชั้นเรียนจึงทำให้ครูการศึกษาพิเศษมีความรู้ความสามารถในการวิจัยในชั้นเรียนมากขึ้น ผลการวิจัยดังกล่าว สอดคล้องกับแนวคิดของชาโรนีย์ ตริวรัญญู ที่ว่าการพัฒนาบทเรียนร่วมกันเป็นกระบวนการพัฒนาครูวิชาชีพที่มุ่งเน้นการทำงานศึกษาวิจัยร่วมกันของกลุ่มครูและผู้ที่เกี่ยวข้อง

ในการพัฒนาการจัดการเรียนการสอนและการเรียนรู้ของผู้เรียนในบริบทการทำงานจริงอย่างเป็นระบบและต่อเนื่องเพื่อพัฒนาตนเองและพัฒนาการเรียนการสอน (ขริณี ตรีวิญญู, 2557) สอดคล้องกับหลักการทำงานของทีมนสหวิชาชีพในรูปแบบ Interdisciplinary Team ที่เป็นการทำงานร่วมกันระหว่างวิชาชีพตั้งแต่สองวิชาชีพขึ้นไปที่มีการวางแผนร่วมกัน ตัดสินใจร่วมกัน ทำงานในลักษณะประสานความความร่วมมือ จนเกิดความสำเร็จในงาน (Tremblay, O. et al., 2007) และสอดคล้องกับเกรียง ฐิติจำริญพร ที่นำการพัฒนาบทเรียนร่วมกันไปใช้เป็นกระบวนการพัฒนาครูใหม่ในการออกแบบกิจกรรมการเรียนการสอน พบว่า ครูใหม่มีความสามารถในการออกแบบการเรียนการสอนสูงขึ้น (เกรียง ฐิติจำริญพร, 2560) นอกจากนี้ยังมีผลทำนองเดียวกับงานวิจัยของ วคินี รุ่งเรือง ได้นำการพัฒนาบทเรียนร่วมกันไปส่งเสริมศิลปะการสอนของครู พบว่า ครูมีพัฒนาการด้านศิลปะในการสอนมากขึ้น (วคินี รุ่งเรือง, 2562)

3. ผลการประเมินและปรับปรุงหลักสูตรเสริมสร้างความสามารถการวิจัยในชั้นเรียนของครูการศึกษาพิเศษ โดยใช้การพัฒนาบทเรียนร่วมกันกับทีมนสหวิชาชีพ ผลการประเมินหลักสูตรมีความเป็นไปได้และมีประโยชน์ของการนำหลักสูตรไปใช้อยู่ในระดับมากที่สุด ทั้งด้านบริบท ด้านปัจจัยนำเข้า ด้านกระบวนการพัฒนา และด้านผลผลิต น่าจะเนื่องมาจาก หลักสูตรได้ผ่านกระบวนการพัฒนาที่ถูกต้องตามขั้นตอนอย่างเป็นระบบ เป็นหลักสูตรที่มีคุณภาพอยู่ในระดับมากที่สุด และมีกระบวนการประเมินหลักสูตรที่เป็นขั้นตอน มีรูปแบบการประเมินหลักสูตรที่ชัดเจน ซึ่งสอดคล้องกับแนวคิดของ วาริรัตน์ แก้วอุไร ที่สรุปว่า การประเมินหลักสูตรเป็นขั้นตอนที่สำคัญของการพัฒนาหลักสูตร มีจุดมุ่งหมายสำคัญเพื่อเพื่อพิจารณาความเหมาะสมและคุณค่าของหลักสูตรว่าเป็นไปในทิศทางที่ถูกต้อง (วาริรัตน์ แก้วอุไร, 2564) และไพฑูรย์ สีนลารัตน์ และชัยวัฒน์ สุทธิรัตน์ ที่ว่าการพัฒนาหลักสูตรต้องดำเนินการอย่างมีหลักการ มีระบบ พัฒนาอย่างต่อเนื่อง และมีการนำผลการประเมินมาดำเนินการปรับปรุงในส่วนที่เป็นจุดอ่อน เสริมจุดแข็ง จะส่งผลให้หลักสูตรนั้นมีความสมบูรณ์ มีคุณค่าและมีคุณภาพสูงขึ้น (ไพฑูรย์ สีนลารัตน์, 2561); (ชัยวัฒน์ สุทธิรัตน์, 2564)

สรุป/ข้อเสนอแนะ

ครูการศึกษาพิเศษมีความรู้ความเข้าใจและความสามารถในการวิจัยในชั้นเรียนในระดับมากเมื่อได้รับการพัฒนาด้วยหลักสูตรเสริมสร้างความสามารถการวิจัยในชั้นเรียน โดยใช้การพัฒนาบทเรียนร่วมกันกับทีมนสหวิชาชีพ แต่จากผลการวิจัยจะเห็นว่าต้องใช้เวลาในการพัฒนานวัตกรรมและเครื่องมือเก็บรวบรวมข้อมูล การนำผลการวิจัยไปใช้จึงควรเพิ่มระยะเวลาให้ครูและนักสหวิชาชีพได้มีเวลาในการทำงานร่วมกันจะทำให้ครูการศึกษาพิเศษมีความสามารถในการวิจัยในชั้นเรียนมากขึ้น และการวิจัยในชั้นเรียนของครูการศึกษาพิเศษกลุ่มเป้าหมายในการพัฒนาเป็นเด็กที่มีความต้องการพิเศษ ต้องใช้ความรู้ ความสามารถ

ความร่วมมือกันของครูการศึกษาพิเศษกับนักสหวิชาชีพ และใช้ระยะเวลานานพอสมควร ครูจึงต้องมีความมุ่งมั่นตั้งใจในการทำวิจัยในชั้นเรียน ในการวิจัยครั้งต่อไปจึงควรมีการวิจัยเชิงคุณภาพเพื่อศึกษาความมุ่งมั่นในการทำวิจัยในชั้นเรียนของครูการศึกษาพิเศษ

เอกสารอ้างอิง

- เกรียง ฐิติจำเริญพร. (2560). การพัฒนากระบวนการนำครูใหม่เข้าสู่วิชาชีพโดยใช้แนวทางการพัฒนาบทเรียนร่วมกันเป็นฐานร่วมกับการเป็นพี่เลี้ยงเพื่อเสริมสร้างความสามารถในการออกแบบการเรียนรู้การสอน. ใน *ดุชนิพนธ์การศึกษาดุชนิพนธ์ิต สาขาวิชาหลักสูตรและการสอน. จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.*
- ชัยวัฒน์ สุทธิรัตน์. (2559). การพัฒนาหลักสูตร ทฤษฎีสู่การปฏิบัติ. (พิมพ์ครั้งที่ 5) กรุงเทพมหานคร: วิพริทธิ์ (1991).
- ชัยวัฒน์ สุทธิรัตน์. (2564). การพัฒนาหลักสูตร ทฤษฎีสู่การปฏิบัติ. (พิมพ์ครั้งที่ 8) นนทบุรี: เอ็มดี ออล กราฟิค.
- ชาธิณี ตรีวิญญู. (2557). การศึกษาผ่านบทเรียน (lesson Study): ทางเลือกใหม่เพื่อพัฒนาการเรียนการสอน. ใน *เอกสารประกอบคำบรรยายการอบรมเชิงปฏิบัติการ พ.ศ. 2557. จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.*
- ดนยา อินจำปา. (2561). การศึกษาพิเศษ. ใน *เอกสารประกอบการเรียนรายวิชา 1083102 . มหาวิทยาลัยสวนดุสิต.*
- เบญจมาศ พระธานี. (2554). *อทธิสขิม : การสอนพูดและการบำบัดแบบสหสาขาวิทยาการ. ขอนแก่น: โรงพิมพ์มหาวิทยาลัยขอนแก่น.*
- ไพฑูรย์ สินลารัตน์. (2561). หลักคิดการจัดการหลักสูตรและการสอน. (พิมพ์ครั้งที่ 4) กรุงเทพมหานคร: โรงพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- มนสิข สิทธิสมบุญ. (2561). การพัฒนาหลักสูตรเสริมสร้างสมรรถนะการวิจัยในชั้นเรียนสำหรับครูระดับการศึกษาขั้นพื้นฐาน. *วารสารศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยนเรศวร*, 20 (4), 157-165.
- วศินี รุ่งเรือง. (2562). รูปแบบการพัฒนาครูโดยใช้การพัฒนาบทเรียนร่วมกันผ่านชุมชนแห่งการเรียนรู้เชิงวิชาชีพที่ ส่งเสริมศิลปะการสอนของครู. ใน *ดุชนิพนธ์การศึกษาดุชนิพนธ์ิต สาขาวิชาหลักสูตรและการสอน. มหาวิทยาลัยนเรศวร.*
- วาริรัตน์ แก้วอุไร. (2564). การพัฒนาหลักสูตรจากทฤษฎีสู่การปฏิบัติ. *พิษณุโลก: มหาวิทยาลัยนเรศวร.*
- ศรีนวล ขวศิริ. (2560). *รู้ทาง...เวชศาสตร์ฟื้นฟูเด็ก. กรุงเทพมหานคร: คณะแพทยศาสตร์ศิริราชพยาบาลมหาวิทยาลัยมหิดล.*

- สำนักงานเลขาธิการคุรุสภา. (2555). มาตรฐานวิชาชีพครูการศึกษาพิเศษ. กรุงเทพมหานคร: โบนัส พรีเมส.
- สำนักบริหารงานการศึกษาพิเศษ. (2560). การสังเคราะห์งานวิจัยในชั้นเรียนสำหรับผู้ที่มีความต้องการจำเป็นพิเศษในโรงเรียนศึกษาสงเคราะห์ สังกัดสำนักบริหารงานการศึกษาพิเศษ. กรุงเทพมหานคร: สำนักบริหารงานการศึกษาพิเศษ.
- สิทธิพล อาจอินทร์. (2561). การพัฒนาหลักสูตร. (พิมพ์ครั้งที่ 4) ขอนแก่น: โรงพิมพ์มหาวิทยาลัยขอนแก่น.
- สุภาภรณ์ โตโสภณ. (2561). การพัฒนาหลักสูตรเสริมสร้างสมรรถนะการเป็นผู้ประกอบการตามแนวคิดการฝึกทางปัญญาจากต้นแบบ สำหรับนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง. ใน ดุษฎีนิพนธ์การศึกษาดุสิตบัณฑิต สาขาวิชาหลักสูตรและการสอน. มหาวิทยาลัยนเรศวร.
- อภิญญา เวชยชัย. (2548). ทิศทางและรูปแบบการจัดสวัสดิการสังคมของประเทศไทย. กรุงเทพมหานคร: คณะสังคมสงเคราะห์ศาสตร์ มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์.
- Lewis, c. & Hurd, j., (2011). Lesson study step by step: how teacher learning communities improve instruction. United States of America: Cape Cod Compositors, Inc.
- Tremblay, O. et al. (2007). A generic battery model for the dynamic simulation of hybrid electric vehicles. IEEE Vehicle Power and Propulsion Conference, 10(2007), 284 - 289.
- Tyler Raph W. (1971). Basic Principles of Curriculum and Instruction. Chicago: University of Chicago Press.